

Tárgy:

Ügyvédi tevékenység során elkövetett rágalmazás vétsége ÜESZ. 11.5. pont
Bejelentési kötelezettség ÜESZ. 12.4. b) pontja

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/091/2022.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa **dr.** (...) ügyvéd fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2022. december 14. napján DRFB-18/2022. (P29/2022.) sz. alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2023. június 7. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának DRFB-18/2022. (P29/2022.) sz. határozatát részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el. Egyebekben az elsőfokú határozatot helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Debreceni Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz ötvenezer forint másodfokú eljárási átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Indokolás

I. Az elsőfokú határozat

[1] A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság (1.sz. fegyelmi Tanácsa) a DRFB-18/2022 (P29/2022.). 2022.12.14. napján meghozott Fegyelmi határozatával megállapította, hogy dr. (...) ügyvéd az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (Üttv.) 107. § a./ pontja alapján 3. rb. szándékos, fegyelmi vétséget követett el, ezért 120.000 Ft pénzbírsággal sújtotta és kötelezte 80.000,- Ft azaz nyolcvanezer forint eljárási átalányköltség megfizetésére.

II. Az elsőfokú határozat által megállapított tényállás és jogi következtetés

[2] 2021.08.13. napján érkezett a Debreceni Ügyvédi Kamarába (...) bejelentő beadványa, amelyben bejelentette, hogy a (...) Járásbíróság eljárás alá vont ügyvéddel szemben magánvádas eljárásban bűnösséget megállapító ítéletet hozott, rágalmozás vétségében bűnösnek találta és ezért megrovásban részesítette, a beadványhoz csatolta az elsőfokú, nem jogerős ítéletet.

[3] Az ügy a DRFB-22/2020 (P29/2020) számú ügghöz lett szignálva, mivel a bejelentő korábban már tett bejelentést az eljárás alá vont ügyvéddel szemben egy másik büntetőeljárással kapcsolatban és feltételezhető volt, hogy az ügyek összefüggenek. Figyelemmel arra, hogy a csatolt ítélet még nem volt jogerős és az ítélet magánvádas ügyben született, ezért az elsőfokú fegyelmi tanács értesítette a bejelentőt, hogy az ügy lezárultáig a panasz nem bírálható el.

[4] Az elsőfokú fegyelmi tanács megkereste 2022.05.04-én a (...) Járásbíróságot az ítélettel kapcsolatban, melyre válaszul a (...) Járásbíróság 2022.05.20-án érkezett beadványában megküldte ismételten az első fokú ítéletet, illetőleg a (...) Törvényszék jogerős másodfokú ítéletét.

[5] 2022.05.31. napján a vezető fegyelmi biztos előzetes vizsgálatot rendelt el, figyelemmel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd bűnössége megállapításra került magánvádas eljárásban, melyről a Debreceni Ügyvédi Kamarának nem volt tudomása, illetőleg az ítéletbeli történeti tényállás alapján felmerült az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségének kérdése is.

[6] 2022.06.14. napján érkezett beadványban az eljárás alá vont ügyvéd előterjesztette igazoló nyilatkozatát mellékleteivel. Ebben az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt cselekmény elkövetését tagadta, kérte az eljárás megszüntetését. Előadta, hogy a jogerős ítéletet a beadványának előterjesztéséig nem kapta kézhez, tudomása szerint a bíróság nem ügyvédként ítélte el, hanem magánfélként, azaz a cselekményt nem ügyvédi minőségében követte el. Vitatta az ítéletben foglaltakat.

[7] 2022.07.12-én a fegyelmi biztos megkereste az eljárás alá vont ügyvédet, annak tudakozása végett, hogy a másodfokú ítélet tartalmáról mikor szerzett tudomást az I. r. vádlottól, a másodfokú ítéletet mikor vette át, indított-e felülvizsgálati eljárást, az egyéb iratait az

ügyet érintően csatolja be. Ugyanezen a napon a I.r. vádlottat is megkereste a fegyelmi biztos, hogy nyilatkozzon arról, hogy az eljárás alá vont ügyvédet mikor értesítette a II. fokú ítélet tartalmáról. Szintén ugyanezen a napon a fegyelmi biztos a (...) Járásbíróságot is megkereste, hogy tájékoztatást kapjon arról, hogy az eljárás alá vont ügyvéd és a I.r. vádlott mikor vette át a jogerős ítéletet, és hogy küldje meg a fegyelmi biztos részére a nyilvános ülésről szóló jegyzőkönyvet.

A megkeresésre az I.r. vádlott nem válaszolt, a megkeresés kézbesítés akadályozott jelzéssel érkezett vissza.

A másodfokú tanács megjegyzi, hogy az elsőfokú határozat indokolásában a releváns szövegrészben hibásan „II. r. vádlott” szerepel, miközben az nyilvánvalóan helyesen „I.r. vádlott” és az eljárás alá vont ügyvéd felé küldött hivatkozásban elírásra került az I.r. vádlott keresztnéve is)

[8] 2022.07. 21-én eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozott arról, hogy a jogerős ítéletet nem vette kézhez, a felülvizsgálati eljárást még nem indította meg.

[9] 2022.08.02-án érkezett levélben a (...) Törvényszék megküldte a nyilvános üléséről szóló jegyzőkönyvet, mely szerint az eljárás alá vont ügyvéd az ülésre csak a tárgyalás berekesztését követően érkezett meg, amikor is a másodfokú tanács elnöke tájékoztatta őt arról, hogy a tárgyalás berekesztésre került. A (...) Törvényszék bejelentette, hogy a jogerős ítélet „normál” postai küldeményként került megküldésre, így az átvétel ideje nem állapítható meg.

[10] 2022.09.12. napján a fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

[11] 2022.11.11. napján az elsőfokú fegyelmi tanács tárgyalást tartott, ahol eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg, az idézése nem volt szabályszerű. Az eljárás alá vont ügyvéd a 2022.11.11-én érkezett beadványában kérte a tárgyalás elhalasztását a nem szabályszerű idézésre tekintettel (az idézést 2022.11.08-án vette át), egyebekben a korábbi állításait fenntartotta, és kérte tanúként meghallgatni az I.r. vádlottat.

[12] 2022.12.14-én, a tárgyalást megelőzően a fegyelmi tanács elnöke rövid úton megkereste a (...) Törvényszék Gazdasági Hivatalát. A GH tájékoztatása szerint - amelyet a hivatal munkatársa adott – az eljárás alá vont ügyvéd részére 2022.04.06-án került kiküldésre a pénzbüntetés befizetésére való felhívás, amelyet eljárás alá vont ügyvéd 2022.04.11-én vett át és amelyre tekintettel a pénzbüntetést az eljárás alá vont ügyvéd 2022.05.10-én be is fizette. A megkeresésről hivatalos feljegyzés készült.

[13] 2022.12.14. napján az elsőfokú fegyelmi tanács tárgyalást tartott, ahol az eljárás alá vont ügyvéd megjelent. A tárgyaláson sem eljárás alá vont ügyvéd, sem a fegyelmi biztos nem terjesztett elő további bizonyítási indítványt.

[14] A bíróság jogerős ítéleti történeti tényállása szerint az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfele tudomása nélkül a bejelentő jogi képviselője részére levelet küldött, melyben a következőt írta: *„Önnek tudomása volt arról, hogy (...) március 16 előtt is már tízmilliós nagyságrendben lopott pénzt ebből a cégből...”. Továbbá, hogy „Ezen magatartás határozottan felveti ... a csalás, sikkasztás és egyéb bűncselekményekben történő érintett-*

ség/részesség vizsgálatának indokoltságát”, ami a bejelentő ezen bűncselekmények elkövetésére utal. Az ítélet szerint eljárás alá vont ügyvéd ügyfele a levél megírására nem adott meghatalmazást, annak tartalmát nem diktálta, ő azt csak utólag kapta meg eljárás alá vont ügyvédtől. Az ítélet szerint eljárás alá vont ügyvéd nem ügyvédként küldte meg a levelet, mivel arra meghatalmazása nem volt, arról az ügyfele nem tudott.

Eljárás alá vont ügyvéd ugyanakkor a 2022.12.14-i fegyelmi tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a levelet ügyvédként küldte meg.

- [15] Az elsőfokú fegyelmi tanács határozata szerint a fegyelmi biztos indítványa 3 rendbeli, szándékos fegyelmi vétség megállapítására, pénzbüntetés kiszabására irányult.

Egyrészt az eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli fegyelmi vétséget követett el az által, hogy a területi kamarának nem jelentette be, hogy magánvádas eljárás során a bíróság a bűnösségét jogerősen megállapította, hivatkozott az Üttv. 1. § (3) bekezdésére, valamint az Etikai Szabályzat 12.4. b) pontjára.

Másrészt egy rendbeli fegyelmi vétséget követett el az által, hogy a megbízása kereteit túllépve küldött levelet az ellenérdekű fél jogi képviselője részére, mely körben hivatkozott az az Üttv. 1. § (3) bekezdésére, valamint az Etikai Szabályzat 5.10. pontjára.

Harmadrészt pedig egy rendbeli fegyelmi vétséget követett el az által, hogy az ellenérdekű fél jogi képviselője részére a bejelentőt érintően olyan tartalmú levelet küldött, mely kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket tartalmazott, mely körben hivatkozott az Üttv. 1.§ (3) bekezdésére ,valamint az Etikai Szabályzat 7.2. és 11.5. pontjaira.

- [16] Az elsőfokú fegyelmi tanács a határozata jogi érvelése keretében kifejtette, hogy nincs jelentősége annak, hogy a jogerős ítéletben hivatkozott levelet eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi tevékenysége körében, vagy azon kívül küldte meg. Ekörben utalt arra is, hogy ha levél ügyvédi tevékenységen kívül született, úgy a fegyelmi vétséget az Üttv. 107. § b) pontja alapozza meg, ha pedig ügyvédi tevékenységen belül került megküldésre, úgy az Etikai Szabályzat 11.5. pontjába ütközik. A (...) Törvényszék ugyan arra az álláspontra jutott, hogy a levelet eljárás alá vont ügyvéd nem, mint ügyvéd, hanem mint magánfél küldte meg, a fegyelmi tanács annak adott jelentőséget, hogy az eljárás alá vont ügyvéd maga több ízben azt jelentette ki a fegyelmi eljárásban, hogy eljárására ügyvédként került sor. Az elsőfokú fegyelmi tanács kifejtette, hogy ez okból nem látta akadályát annak, hogy az adott kérdésben az eljárás alá vont fegyelmi felelőségét a fegyelmi eljárás során az általa tényszerűen elismert ügyvédkénti eljárása tükrében értékelje.

- [17] Az elsőfokú fegyelmi tanács határozata indokolásban utalt arra is, hogy azért nem adott helyt az eljárás alá vont azon indítványának, hogy hallgassák meg tanúként az I. r. vádlottat, mert úgy ítélte, hogy a jogerős ítéletben foglalt bűnösséget vagy ártatlanságot megállapító rendelkező részétől, illetve nem állapíthatja meg eljárás alá vont ügyvéd ártatlanságát, illetve nem állapíthatja meg azt sem, hogy az I. r. vádlott tudott a levélről. Az eljárás alá vont ügyvéd azon érvelését, miszerint az értékelt levele nem tartalmazott rágalmas vétségét megalapozó kijelentéseket az elsőfokú fegyelmi tanács nem vette figyelembe tekintve, hogy a (...) Törvényszék az ítéletével jogerősen megállapította eljárás alá vont ügyvéd bűnösségét és ez az elsőfokú fegyelmi tanácsot is kötötte.

- [18] Az elsőfokú fegyelmi tanács az ítélethez kötötten rögzítette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd bűnös a rágalmozás szándékos vétségében. Ezt pedig az ellenérdekű fél jogi képviselője részére küldött levele testesített meg, ami kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket tartalmaz tekintve, hogy az ellenérdekű felet az eljárás alá vont ügyvéd bűncselekmény elkövetésével vádolta, mely közlés hamis tény, a bejelentő emberi méltóságát sértette. Erre tekintettel az elsőfokú fegyelmi tanács értékelése szerint az eljárás alá vont ügyvéd egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, megsértette az Etikai Szabályzat 11.5. pontjait, mely az ügyvédségbe vetett közbizalmat veszélyezteti.
- [19] A bíróság jogerős ítélete azt is megállapította, hogy a levél küldésére a I.r. vádlott, az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele meghatalmazást nem adott, annak kiküldéséről nem volt tudomása. Ez alapján pedig az elsőfokú fegyelmi tanács azt állapította meg, hogy eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Etikai Szabályzat 5.10. pontját, mivel nem a megbízás keretein belül járt el, azt túllépte, mellyel az eljárás alá vont ügyvéd további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.
- [20] Az elsőfokú fegyelmi tanács nem tudta figyelembe venni eljárás alá vont ügyvéd azon védekezését, hogy az ítéletet nem kapta kézhez, mivel ennek ellenére tudomása volt arról, hogy a bűnösségét jogerősen megállapították.
- [21] Az elsőfokú fegyelmi tanács ekörben utalt arra, hogy az eljárás vont ügyvéd elismerte, hogy a pénzbüntetést a (...) Törvényszék Gazdasági Hivatala bírósági ügyszámot is tartalmazó pénzbüntetés fizetésére felszólító levelét az eljárás alá vont ügyvéd 2022.04.11-én vette kézhez. Az abban szereplő pénzbüntetés összegét 2022.05.10-én meg is fizette meg. Ebből kifolyólag az eljárás alá vont ügyvéd 2022.04.11-én nyilvánvalóan tudomást szerzett arról, hogy a bűnösségét jogerősen megállapították az adott magánvádas eljárásban.
- [22] Az elsőfokú fegyelmi tanács arra az álláspontra helyezkedett, hogy eljárás alá vont ügyvéd 2022.04.11-e után be kellett volna jelentse a területi kamarának, hogy a bűnösségét magánvádas eljárásban jogerősen megállapították. Így a bejelentést még az előtt lehetősége és ideje megtenni, hogy a jogerős ítéletet a területi kamara maga is megkapta (2022.05.20.). Ezáltal az elsőfokú fegyelmi tanács kimondta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd további egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, megsértve az Etikai Szabályzat 12.4. b) pontját.
- [23] Az elsőfokú fegyelmi tanács végül a határozata indokolásában részletesen kifejtette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az Üttv. 1. § (3) bekezdését és az Etikai Szabályzat 11.5. pontjait megsértette.
Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.
Etikai Szabályzat 11.5. A\ ügyvédi tevékenység gyakorlójának a beadványa kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléseket nem tartalmazhat.
Tekintettel arra, hogy eljárás alá vont ügyvéd beadványa, az ellenérdekű fél jogi képviselője részére küldött levél rágalmozás vétségét valósította meg, az elsőfokú fegyelmi ta-

nács egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetését állapította meg, figyelemmel arra is, hogy eljárás alá vont ügyvéd a 2022. december 14-i tárgyaláson többször is kijelentette, hogy a levelet ügyvédként küldte meg.

[24] Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd az Üttv. 1. § (3) bekezdését és az Etikai Szabályzat 5.10. pontjait megsértette.

Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának a) ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

Etikai szabályzat 5.10. Az ügyvédnek eljárása során a megbízás keretében belül kell eljárnia, ettől csak kivételes esetben és csak akkor térhet el, ha a megbízóval való előzetes megbeszélésre nem volt lehetősége, és a túllépés az ügyfél érdekében történik. Erről az ügyfelet írásban haladéktalanul tájékoztatni kell.

Mivel az ellenérdekű fél jogi képviselője részére küldött levél - kiküldésére az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele meghatalmazást nem adott, s a levél kiküldése nem az ügyfél érdekében, azonnali intézkedést igénylő helyzetben került kiküldésre, ezért az elsőfokú fegyelmi tanács egy rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetését állapította meg.

Ekörben figyelembe vette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a 2022.12.14-i tárgyaláson többször is kijelentette, hogy a levelet ügyvédként küldte meg. Az elsőfokú fegyelmi tanács utalt arra is, hogy a levél megküldése valójában sértette az eljárás alá vont ügyvéd ügyfele érdekeit is, hiszen a levél azt a látszatot keltette, hogy arra ő adott meghatalmazást, melyre tekintettel az ügyfél magánvádas büntetőeljárásban kellett részt vegyen vádlottként, melyre a levél megküldése nélkül nem került volna sor.

[25] Ezen felül az elsőfokú fegyelmi tanács megállapította azt is, hogy eljárás alá vont ügyvéd az Etikai Szabályzat 12.4. b) pontját megsértette.

12.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója - eljáró hatóság, illetve bíróság nevének és az ügy számanak a feltüntetésével - köteles bejelenteni a területi ügyvédi kamarának, ha b) magánvádas vagy pótmagánvádas eljárás során a bíróság a bűnösségét jogerősen megállapította,

Ekörben kifejtette, hogy az eljárás alá vont ügyvéd védekezését ekörben - miszerint az ítéletet nem kapta meg – az elsőfokú fegyelmi tanács nem tudta elfogadni, hiszen az Etikai Szabályzat nem az ítélet kézhezvételéről szól. Kifejtette azon álláspontját, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlóját a bejelentési kötelezettség attól az időponttól köti, hogy tudomást szerez a magánvádas eljárásban a bűnösségnek a bíróság általi jogerős megállapításáról.

Erre tekintettel az elsőfokú fegyelmi tanács kimondta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztotta a magánvádas eljárásban való bűnösség jogerős megállapítására vonatkozó bejelentési kötelezettségét teljesíteni, amellyel ugyancsak egy rendbeli, szándékos fegyelmi vétséget követett el.

[26] Az elsőfokú fegyelmi tanács megállapítása szerint ezen ügyben enyhítő körülmény nem merült fel. Eljárás alá vont ügyvéd a személyi körülményeire nem nyilatkozott. Míg súlyosító körülményként azt értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd levele nyomán az ügyfele is büntető eljárás hatálya alá került, s hogy a levele az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyeztette, továbbá, hogy eljárás alá vont ügyvéd felelőssége három rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt került megállapításra.

III. Fellebbezés

- [27] A 2024.12.14-én tartott tárgyaláson meghozott elsőfokú fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd nyújtott be fellebbezést 2022.12.29. napján.
- [28] Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezését már azt megelőzően benyújtotta, hogy a részletes indokolást írásban is tartalmazó elsőfokú fegyelmi határozat a részére 2023.01.06. napján kézbesítésre került.
- [29] Fellebbezésben elsődlegesen az elsőfokú fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését kérte az Üttv. (2017. évi LXXVII. törvény) 138 §-a alapján arra tekintettel, hogy a határozatot az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértés mellett került meghozatalra. Másodlagosan a határozat megváltoztatását és az eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács határozata egyebekben is megalapozatlan.
- [30] A fellebbezés az eljárási szabálytalanságok körében az eljárás alá vont ügyvéd mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy
- a fegyelmi tárgyalás úgy került lebonyolításra, hogy eljárás megindításáról szóló vizsgálói irat kettő rendbeli fegyelmi vétség elkövetéséről szólt, viszont a tárgyaláson ez újabb ponttal került kiegészítésre, így a védekezéshez fűződő joga sérült, hiszen teljeskörűen nem volt (nem lehetett) tisztában azzal, hogy milyen állításokkal szemben kell védekeznie. Utalt arra is, hogy az alapul fekvő 2022.09.12-i határozatban kettő rendbeli elkövetés szerepel, a 2022.12.14-i határozatban viszont már három.
 - eljárási kifogásként jelöli meg azon körülményt is, miszerint az eljáró tanács 2022.11.11. napján kelt iratának utolsó mondata szerint a bizonyítási indítvány megjelölésére nyitva álló határidő utolsó napja 2022.11.16-a, ehhez képest 2022.11.10. napján kelt bejelentésében és iratában megjelölt indítványt, amit az elsőfokú tanács elnöke nem volt hajlandó figyelembe venni, melynek indokát sem adta.
 - megítélése szerint az is igen lényeges probléma, hogy a 2022.12.14-i tárgyalás ugyan valóban a P29 számú ügyben került megtartásra, és ezen ügyszámon vele szemben már van egy korábbi eljárás is, így nem volt számára egyértelmű, hogy melyik ügy tárgyalására fog sor kerülni, mely hátrányosan hatott a felkészülésére. Megjegyezte azt is, hogy a több mint egy hónap időtartam alatt (2022.11.10. és 2022.12.14.) ezen egyértelműen közölt állásponttal kapcsolatosan az elsőfokú fegyelmi tanács semmilyen kioktatást, tájokoztatást, egyértelműsítést nem eszközölt felé, így ebben a vonatkozásban és emiatt védekezéshez fűződő jogai szintén csorbultak.
 - eljárásjogi problémaként értelmezte azt a körülményt is, hogy a támadott fegyelmi határozat semmilyen indokolást nem tartalmaz, csupán utalást, hogy arra szóban került sor, azonban ez - álláspontja szerint – így nem megfelelő, hiszen a fellebbezésben az érvrendszer, konkrét állításai nem bonthatók ki, ha nem ismert/nem ismerhető meg az elsőfokú fegyelmi tanács részletes és indokolt álláspontja, nem rekonstruálható az elsőfokú fegyelmi tanács okfejtése és következtetései megalapozottsága nem felülbíráható, nem ütköztethető az ő álláspontjával.
- [31] Az eljárás alá vont ügyvéd ezen felül utal arra is, hogy mivel semmilyen fegyelmi

vétséget nem követett el és kizárólagosan és maximálisan és mindenkor ügyfele érdekében eljárva nyilatkozott anyagi jogi szempontból sem fogadható el az elsőfokú fegyelmi tanács határozata. Elsőként azt jegyzi meg, hogy az (2022-es) eljárás azzal indult, hogy nem jelentette be a vele szemben magánvádra indult ügyben hozott, bűnöséget megállapító jogerős határozatot, tehát a fegyelmi vétsége abban állt, hogy megsértette az Etikai Szabályzat 12. 4. b. pontjában foglalt előírást, ugyanakkor a tárgyaláson maga az elsőfokú eljáró tanács sem vitatta, hogy

- az inkriminált határozatot nem vette át, annak részletes tartalmáról tudomása a jelen eljárás megindulásáról szól értesítést megelőzően nem volt, hiszen azt, mint természetes személy részére nem tartózkodási (lakó)helyére, és nem is az ügyvédi iroda címére küldték ki,
- a (büntető) határozatot hozó tárgyaláson nem vett (nem vehetett részt) részt, így az ítéletről a bíróságtól szóban sem értesült, nem merült fel, hogy ne teljesítette volna ugyanakkor az Etikai Szabályzat 12.2.a. pontjában és 12.3 pontjában foglalt előírásokat,
- utalt arra is, hogy az eljáró elsőfokú tanács az indítványát indokolás nélkül mellőzte, hiszen álláspontja szerint az első „vádpontról” kapcsán tényszerűen egyrészt semmilyen kirekesztő, emberi méltóságot sértő (dehumanizáló) kijelentés megtételére nem került sor, illetve nem lépte túl meghatalmazása kereteit (ld. még később is) de azzal, hogy erről az elsőfokú fegyelmi tanács nem kívánt személyes tudomást szerezni, meggyőződni vele szemben megalapozatlan és méltatlan döntést hozott.

[32] Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint egyébként az elsőfokú fegyelmi tanács megsértette az Üttv. 109 §-ában foglaltakat (s e körben az ügy lényegi érdemére kívánt utalni) amennyiben az ún. „nyilatkozata” pont és kifejezetten az ügyfele sérelmére elkövetett károsító magatartás következményeinek elhárítását megkísérlő, azt megakadályozni szándékozó felhívás volt, tehát a kamarai bírsággal szemben az adott helyzetben a tényszerűen valós ügyvéd és ügyvéd közötti (egyébként ügyvédi titkot képező, 3. személy számára meg sem ismerhető) kommunikáció kizárólag az ügyfél érdekében történt és nonszensz, hogy ehhez képest az ügyfele álláspontja szerint rosszhiszemű, a szerződések gazdasági rendeltetésével ellentétes jogügyletben közreműködő személyek helyett a jogsértés ellen fellépő, a jogsértő ügyletet megakadályozni szándékozó ügyvédi irodát üldözik, és sújtják büntetésekkel.

[33] Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács nem vette figyelembe az eset összes körülményeit, sőt lényegében annyi volt a szóban elhangzott indokolás lényege, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács nem az eset összes körülményeinek feltárására törekszik, hanem kizárólag a (...) Járásbíróság és a (...) Törvényszék határozatát veszi alapul.

[34] Hangsúlyozta, hogy a magánvádas ügyben mindkét tanács megtagadta a valóság bizonyítására vonatkozó indítványok teljesítését és figyelembe vételét, holott kifejezetten felmutatta (többek között) a bejelentő/feljelentő/magánvádlóval szembeni büntetőügyben fellelhető könyvelői vallomást.

[35] Az eljárás alá vont ügyvéd kifogásolta, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács kizárólag magánvádas ügyben hozott határozatokat veszi figyelembe (a valós helyzettől függetlenül) miközben álláspontja szerint ilyen kötelezettség az elsőfokú fegyelmi tanácsot nem terhelte.

- [36] Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében kifogásolta azt is, hogy bár eredetileg az személyét érintő ügyek egyesítve lettek, utóbb a fellebbezésével érintett határozat alapját képező cselekményt, magatartást végül mégis önállóan bírálták el. Álláspontja szerint ezzel azt a - nem megalapozott - látszat keletkezik, mintha vele szemben számszerűen és vádszámot tekintve „sok” ügy lenne, holott valójában itt ugyanazon bejelentő/feljelentő részéről egy egyszerű taktikai megfontolásról van szó, amely a vele szembeni felelősségre vonás elnehezítésére irányul, kamarai ügyintézés igénybevételével is.
- [37] Álláspontja szerint az ügy teljes háttérének tényállásai tartozó egyes iratok nem is bírálhatók el önállóan, összefüggéseikből és előzményi ügyeiktől elszakítva, az elszámoltatási folyamat menetéből kiemelve, így kérte az eljárások egyesítésének a fenntartását és egy eljárásban, a jogszabályoknak mindenben megfelelő elbírálását.
- [38] Egyebekben fenntartotta a korábbi beadványaiban és szóban tett előadását is.

IV. MÜK Országos Fegyelmi főbiztosa észrevétele

- [39] A MÜK Országos Fegyelmi főbiztosa a fellebbezésre tett észrevétele szerint az első fokon eljáró Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság 1. sz. Fegyelmi Tanácsa részletes és megindokolt határozatot hozott.
- [40] Elsősorban arra hivatkozott az elsőfokú fegyelmi határozatról az eljárás alá vont ügyvéd 2022. december 14. napján tartott fegyelmi tárgyaláson szerzett tudomást, de az indokolt határozat kézbesítése 2023.01.09. történt elektronikusan a részére. Álláspontja szerint mivel a határozat ellen annak kézhezvételétől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, így véleménye szerint az eljárás alá vont ügyvédtől elektronikus úton 2022.12.29. napján érkezett beadványát joghatályos fellebbezésnek tekinteni nem lehet. Álláspontja szerint az Üttv. 137. § (3) bekezdés alkalmazásának van helye, hiszen az eljárás alá vont ügyvéd számára a jogorvoslati határidő 2023. január 7. napján nyílt meg és a határidő utolsó napja 2023. január 21. volt. mely határidőn belül az eljárás alá vont ügyvéd nem terjesztett elő fellebbezést. Mindezekre tekintettel elsősorban azt indítványozta, hogy a másodfokú fegyelmi tanács az Üttv. 137. § 3) bekezdésében foglaltak szerint utasítsa el az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezését, mert azt határidőben benyújtottnak tekinteni nem lehet.
- [41] Másodlagosan az elsőfokú fegyelmi határozat helybenhagyására tett indítványt.
- [42] Észrevételében az Országos Fegyelmi Főbiztos reagált az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében hivatkozott azon kérdéskörre, miszerint az elsőfokú fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozat még két rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetését rótták a terhére, míg a fegyelmi határozat már három rendbeli vétség elkövetését alapítja meg.
- [43] Álláspontja szerint az eljárás alá vont terhére rótt három szándékos magatartás már az elsőfokú fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban is szerepelt, így nem volt olyan magatartás, amelyről az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi tárgyaláson újonnan szerzett tudomást és amellyel szemben ne terjesztett volna elő érdemi védekezést. Érvétele sze-

rint a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot újabb fegyelmi vétséggel kibővíteni nem lehet, ám ebben az esetben a vizsgálat az eljárás alá vont ügyvéd részéről mindhárom elkövetési magatartásra folyt és utóbb minősítette azokat előbb az eljárási fegyelmi biztos három rendbeli elkövetésnek és ezt az álláspontot az elsőfokú fegyelmi tanács is osztotta.

[44] Megalapozottnak, okszerűnek és megfelelően megindokoltnak tartja a fellebbezéssel érintett elsőfokú határozatot.

[45] Az eljárás alá vont ügyvéd által előterjesztett fellebbezésben a bizonyítási indítványa elutasítása, illetve indokolatlansága körében arra utalt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd nem várta be az írásbeli indokolást is tartalmazó a fegyelmi határozat kézbesítését, melyben részletes indokát adja annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási indítványaik miatt nem adott helyt az elsőfokú fegyelmi tanács

[46] Utalt arra is, hogy a vizsgálati eljárás elrendeléséről, mind pedig a fegyelmi eljárás kezdeményezéséről szóló határozatok egyértelműen tartalmazzák, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ellen folyt és jogerős marasztaló ítélettel zárult büntetőüggyel kapcsolatos ügyvédi magatartások vizsgálata miatt indult, illetve folyik az eljárás, így arról az eljárás alá vont ügyvéd nyilvánvalóan tudomása volt.

[47] Egyetértett az elsőfokú fegyelmi tanács döntésével abban a körben is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elmulasztott eleget tenni az Etikai Szabályzat 12.4. b) pontjában foglaltaknak. Álláspontja szerint nincs jelentősége annak, hogy a jogerős döntés hova és milyen módon, mikor került kézbesítésre. A lefolytatott bizonyítási eljárás során maga az eljárás alá vont ügyvéd is elismerte, tudomása volt a jogerős marasztaló ítéletről. Álláspontja szerint az Etikai Szabályzat megsértett rendelkezése a bejelentési kötelezettségre utal, amelynek nem szükségképpen kell egybeesnie az ítélet becsatolásával, így aggálytalanul megállapítható az eljárás alá vont ügyvéd mulasztása szerinte.

[48] Hivatkozott arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd mind a fegyelmi eljárás során, mind pedig fellebbezésében részletes előadást tett arról, hogy a terhére megállapított büncselekmény elkövetését vitatja, a bíróság döntését nem tartja megalapozottnak. Ekörben hangsúlyozta, hogy a fegyelmi hatóságnak nincs hatásköre jogerős bírósági ítélet felülvizsgálatára és az ítéletben megállapított tényállás, amely alapján a bíróság az eljárás alá vont ügyvéd bűnösségét megállapított, megváltoztatására.

[49] A fentieken túl az eljárás megszüntetésére tett indítványa elutasítása esetében az elsőfokú fegyelmi határozat helybenhagyását és az eljárás alá vont ügyvéd másodfokú eljárással felmerült költségek megfizetésére kötelezését kérte.

V. A másodfokú fegyelmi tanács határozatának indokai

[50] A másodfokú fegyelmi tanács az ügyben 2023.06.06-án tárgyalást tartott. A tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezésben leírtakat fenntartotta, illetve azok lényegi részeit szóban kiemelte. Az eljárás alá volt ügyvéd hivatkozott egy általa 2022.05.16-án beadott iratra, mely adminisztrációs hibából nem került a tárgyalásig az iratokhoz szerezésre. A másodfokú fegyelmi tanács elnöke intézkedésére az adott irat rövid úton beszer-

zése és ismertetésre is került. Az iratra – mely a (...) Törvényszék (...) számú 2023.01.19. napján kelt Bírósági meghagyása volt – az eljárás alá vont ügyvéd abban a körben hivatkozott, amelyet az elsőfokú eljárásban is és a fellebbezésében részletesen taglalt, nevezetesen, hogy a fegyelmi eljárást is generáló ellenérdekű jogi képviselőnek írt levele tartalma miatt nem lehetett volna elmarasztalni a büntető eljárásban.

[51] A másodfokú fegyelmi tanács az iratismertetés keretében rögzítette, hogy az adott Bírósági meghagyás az eljárás alá vont ügyvéd által képviselt vállalkozás kérelmére megállapította, hogy a fegyelmi bejelentést tevő mint alperes vezető tisztségviselői kötelezettsége és ügyvezetői tevékenyége keretében kárt okozott, illetve kötelezte az alperest 45.915.000,- Ft tőke, ennek kamatai valamint perköltség megfizetésére megfizetésére. A másodfokú fegyelmi tanács azt is megállapította, hogy a Bírósági meghagyás tartalmazó irat nem utalt arra, hogy megállapított alperesi kötelezettségszegés az eljárás alá vont ügyvéd által kiküldött, a büntető bíróság által jogerősen már értékelt levélben tett kijelentésekkel függene össze, s arra különösen nem, hogy az alperes fizetésre kötelezése bármilyen bűncselekményből eredte volna.

[52] Az eljárás alá volt ügyvéd a másodfokú fegyelmi tanács kérdésére elmondta, hogy az adott fizetési meghagyás még nem jogerős, valamint azt is, hogy a fegyelmi eljárásban is hivatkozott büntető ítélet ellen nem kezdeményezett felülvizsgálatot.

[53] Az eljárás alá vont ügyvéd hangsúlyozta, hogy a büntető eljárás alapját képező levelet ügyvéd-ügyvéd közötti kommunikáció volt, s hogy a levelet kizárólag a saját ügyfele érdekei védelmében írta. Fenntartotta korábban tett indítványát a büntető ügy I.r. vádlottja meghallgatására. Ezen felül kiemelte, hogy az ügy háttere olyan összetett, hogy azt csak a másik, aktuálisan felfüggesztett fegyelmi eljárás tárgyával lehetne teljeskörűen értékelni.

[54] Országos Fegyelmi Főbiztos ellenezte az adott eljárás egyesítését a másik fegyelmi eljáráshoz, továbbá fenntartotta az indítványában foglaltakat, valamint az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésére tett észrevételeit.

[55] A fentiek alapján a másodfokú fegyelmi tanács úgy ítéli meg, hogy a másodfokú fegyelmi tanács szerint az elsőfokú fegyelmi eljárás minden tekintetben jogszerűen folyt le, az eljárás alá vont ügyvéd eljárási jogai nem sérültek, továbbá a rendelkezésre álló információk, bizonyítékok minden tekintetben alkalmasak és elegendőek voltak arra, hogy az adott fegyelmi vétségek körében teljeskörű tényállást lehessen megállapítani és az alapján a megalapozott döntést lehessen hozni, így nem látja szükségét annak, hogy az adott fegyelmi eljárást a korábbi fegyelmi eljáráshoz egyesítésék újból.

[56] A másodfokú fegyelmi tanács szerint a fellebbezésben, illetve a másodfokon tartott tárgyaláson új tény vagy bizonyíték nem lett előterjesztve, illetve az utólagosan beérkezett irat (Bírósági meghagyás) sem tartalmazott olyan a tényállás szempontjából releváns információt, amely alapján a fegyelmi felelősséget megalapozó tényállás érdemben megváltozott volna, ezért a másodfokú fegyelmi tanács a tényállást az elsőfokú határozatban megállapított tényállás szerint fogadta el.

[57] A másodfokú fegyelmi tanács kiemeli, hogy a fegyelmi hatóságok nem vizsgálhatják

a jogerősen megállapított rágalmozás esetén a büntetést megalapozó tényállást, s arra sincs lehetősége, hogy a bűnösség körében eltérő megállapítást hozzon, ennél fogva pl. egy jogerősen megállapított rágalmozás esetén nem is vizsgálhatja az alapul fekvő állítások esetleges igazságtartalmát. A másodfokú fegyelmi tanács ezen okból maga sem adott helyt a büntető ügy I.r. vádlottja személyes meghallgatásra tett indítványnak.

[58] A másodfokú fegyelmi tanács hangsúlyozza azt, hogy nem vitathatóan az eljárás alá vont ügyvédet egy magánvádas eljárásban jogerősen elmarasztalták. A jogerős marasztalás ténye akkor is fennáll, ha annak indokaival, körülményeivel az eljárás alá vont ügyvéd nem értett egyet. Az eljárás alá vont ügyvéd részére a jogerős magánvádas ítéletet formális kézbesítése ugyan nem volt megállapítható, azonban az ítélet szerinti pénzbüntetés bírósági írásbeli felhívására való teljesítésekor az eljárás alá vont ügyvéd nyilvánvalón tudott arról, hogy a magánvádas ügyben ellen jogerős ítélet született, amely körülményről a területi kamarát tájékoztatni lett volna köteles. Mivel ezen kötelezettségét nem teljesítette, így az eljárás alá vont ügyvéd az Etikai Szabályzat 12.4. b) pontját megsértette, melyvel összefüggésben az elsőfokú fegyelmi tanács határozata rendelkezésével és indokaival a másodfokú fegyelmi tanács egyetértett.

[59] A másodfokú fegyelmi tanács az Üttv. 1. § (3) bekezdése és az Etikai Szabályzat 11.5. pontjára alapított másik fegyelmi vétséggel összefüggésben az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezési eljárásban is kiemelt érvelésére utalva hangsúlyozza, hogy egy folyamatban lévő jogvitában eljáró ügyvédek a felek képviselői, és a felek nevében járnak el, így az ügyre vagy a felekre vonatkozó közléseik már csak a képviselőlet jellegéből sem minősülhetnek ügyvéd-ügyvéd közötti, az ügyfelek vonatkozásban zárt kommunikációnak. Ezért, ha a saját ügyfele érdekében is lép fel az ügyvéd, a kommunikációja során mindenkor be kell tartatania a jogszabályokat és a szakmai előírásokat. Ezen okból a másodfokú fegyelmi tanács egyetértett az elsőfokú határozat Üttv. 1. § (3) bekezdésére és az Etikai Szabályzat 11.5. pontjaira alapított fegyelmi vétség megállapításával és annak indokaival.

[60] A másodfokú fegyelmi tanács nem értett egyet az elsőfokú fegyelmi tanács azon rendelkezésével és indokolásával, miszerint az eljárás alá vont ügyvéd az adott levél kiküldésével megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését és az Etikai Szabályzat 5.10. pontjait. Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízójától a folyamatban lévő per vitelére általános jelleget meghatalmazással rendelkezett. Az Üttv. 28. § (3) szerint a felek eltérő rendelkezése hiányában az ügyvéd a megbízási szerződés alapján minden olyan cselekmény elvégzésére, amely a rábízott ügy szabályszerű ellátásával jár. Az eljárás alá vont ügyvéd az adott levelet az ügyfele peres érdekeinek érvényesítésére irányuló eljárása keretében küldte meg a másik fél jogi képviselőjének. Bár a levél tartalmazott két olyan szövegrészt, amelyet a büntető bíróság jogsértőnek értékelt, azonban ettől még az adott levél az eljárás alá vont ügyvéd megbízása teljesítésével összefüggő kommunikáció volt. Ez okból a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontjától eltérően úgy ítélte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ebben a körben nem követett el fegyelmi vétséget.

[61] Mindezekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú fegyelmi határozatot részben megváltoztatta és az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésben állapította meg, míg egyebekben azt helyben hagyta.

[62] A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja. (...).

Budapest, 2023. június 7.

5. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat 2023. június 7. napján jogerős és 2023. augusztus 22. napján végrehajtható.